

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrť leta 2 kroni; ista naj se pošilja Upravištvu „Domovine“ v Celju.

V Šoštanju Slovenci zmagali.

Po ljuti borbi in naporu vseh sil so pri včerajšnjih volitvah v tržki zastop šoštanjski Slovenci dosegli večino. Prvi razred so dobili, kar se je naprej vedelo, Nemci. V tretjem razredu je bilo oddanih 105 slovenskih in 89 nemčurskih glasov, torej slovenskih za 16 več. V drugem razredu je bilo število glasov na obeh straneh enako. Odločiti je moral torej žreb in je sreča služila zopet Slovincem. Izžrebani so bili trije Slovenci in samo eden Nemec. Vsega skupaj imajo torej Slovenci sedem, Nemci pa samo pet zastopnikov in bode župan Slovenec. Nemčurski župnik Govedič je bil na nemški strani. Slava slovenskemu Šoštanju! — Natančneje poročilo prihodnjič.

Zopet volitve!

Ne govorimo brez vzroka danes zopet o volitvah. Bližajo se dnevi, ko bodo štajarski Slovenci morali zopet pokazati svoje narodno mišljenje z volitvami. Ker pa bodo prihodnje mesece društva priredila največ veselja in shodov, naj ob ti priliki zmiraj mislijo tudi na volitve. Naj se narodnozavedni možje poslužijo vsake prilike, da poučijo ljudstvo o tem, česar treba vedeti, ko bodo tudi Slovenci poklicani, da izberejo svoje zastopnike, poslance.

Lani se je sklenil v štajarskem deželnem zboru nov zakon o volitvah v deželni zbor.

Cesar je ta zakon potrdil in najkasneje meseca septembra bodo volitve v deželni zbor. Dosedanji poslanci še sicer tudi zanaprej ostanejo, dobimo pa še nekaj novih. Slovenci bomo odločevali v treh volilnih okrajih. Posebnost pri letošnjih volitvah bode pa ta, da se ne bode več volilo po volilnih možeh. Občine ne bodo, kakor dozdaj, določile po dva ali tri moža, ki bi šli nazadnje v glavnejša mesta poslanca volit. Ne! Zdaj bode vsak polnoleten mož lahko kar naravnost volil poslanca. Ne bode treba iti daleč v mesto, ampak v vseh malo večjih krajih bodo volišča. Ne bode treba na glas imenovati imena, katerega bode kdo volil, ampak se bode volitev tajno in z listkom izvršila. Zdaj se nikomur ne bode treba bati zamere, ker nikdo ne bode vedel, koga je kdo volil. Vendar se bode pa treba zvesto držati dogovora narodnih zaupnih mož in gledati na to, da bodemo vsi edini in se vsi za postavljenega kandidata odločili. Drugače bi se zgodilo, da bi v vsakem kraju volili po svoji glavi, ko bi se pa glasi seštel, bi noben Slovenec ne imel dovolj glasov za sebe in bi zmagal kak nemškutar. Volilo se bode namreč skupno z meščani in tržani, ki so v velikem delu nasprotniki slovenskega kmeta. Če bi se vsi ti dogovorili in se odločili za Slovincem sovražnega poslanca, Slovenci bi pa vsak drugače volili, ali pa če bi jih mnogo doma ostalo, bi vseeno Nemci, ki so v mestih in trgih, dobili poslanca za ves okraj po svoji volji, čeravno bi slovenskih volilcev bilo desetkrat toliko. Pa če bi tudi Slovenci zmagali, pa bi imeli le malo večino nad nemškimi meščani, bi nam to zelo škodovalo. V Gradcu in na Dunaju bi potem rekli, da je pri nas skoro ravno toliko Nemcev kakor Slovincem in bi še bolj vse Nemcem po volji delali. Če pa bode vsak Slovenec oddal glas in se bomo vsi dogovorili za enega poslanskega kandidata, bode naših glasov desetkrat toliko

nego nemških. Tedaj bode pa naš poslanec imel tem večjo besedo v deželnem zboru in nasproti vladi, ker bode lahko povedal, da so skoro vsi prebivalci njega, ki je Slovenec, izvolili. Zato pa mora vsakdo, ki danes to čita, o tem poučiti tudi druge, in že zdaj naj se narodnjaki natančno dogovorijo, kako bodo ob razpisu volitev vse poštene znance prigovarjali, kako morajo voliti, da bodo Slovincem napravili čast in korist. To se pa lahko govori posebno, ko so ljudje zbrani na shodih in veselicah, da ne bode pozneje prepozno.

In tudi državni zbor utegne biti v jeseni razpuščen, kakor naznanjajo čimdalje pogostejša poročila. S tem je pa dan spet povod novim volitvam za državni zbor.

Težavni so časi volitev zlasti v krajih, kjer so različne stranke in kjer živi prebivalstvo raznih narodnosti. Trikrat težavno bode stališče zlasti za nas štajarske Slovence. Kakor smo morali v našem listu že pogostoma poudarjati, se pri nas žalibog jako malo ljudi resno bavi z javnimi vprašanji in jih jako malo politično deluje, tako da je pravi čudež, da nam Nemci ne napravijo še več škode nego v resnici. Nasprotniki naroda pa sejejo ljuliko po vseh koncih naše domovine pri belem dnevu. Sredstva dobivajo od vseh strani v denarju in plačanih škodljivcih slovenske stvari. „Štajerc“ je napravil ogromno škodo, ki se utegne ob času novih volitev pokazati usodno. A mi? Mar ne dobimo tudi mi gmotne in moralne podpore n. pr. iz Ljubljane itd.? O dá, okusimo to podporo prav pogostoma in sicer v obliki strastnega kritikovanja in obiranja, kadarkoli se prične kaka akcija. Menda mislijo, da je oni del njihovega naroda, ki tu prebiva in naval na nje zadržuje, že sit in užadosten. ako ljubljanski časopisi vsako stvar desetkrat premeljejo iz njih liberalnega ali klerikalnega stališča, ki je pa postalo vendar z leti nazadnje strašno dolgočasno in zastarelo. Boljše

LISTEK.

Krona in mirta

Zgodovinska povest. — Prevel Ivan Vuk.

(Dalje.)

Bitka.

Dne 10. novembra leta 1444 je bil usodepolen dan.

Kralj je to jutro vstal zelo razburjen in se hotel sam udeležiti boja. Vendar se je posrečilo Hunyadiju, da ga je pregovoril in da je ostal pod varstvom telesne straže. Postavil se je na neko vzvišeno mesto, odkoder je lahko pregledal celo bojišče in opazoval bitko.

Prvi žarki vzbajajočega solnca so pozdravljali ogrske vojščake, ki so že stali v bojni vrsti. Poveljniki in njih pobočniki dirjali so semintja, dajajoč povelja.

Sultan Murad je bojni načrt izdelal sam in razpostavil svojo armado v dolgo vrsto.

Nenadoma se v dosedaj mirnem zraku, pojavi vihar, ki vedno narašča. Orkan pridrvi! Drevje se podira, strehe raz hiš se odkrivajo in na vitkih minoretih se nagne polumesec na stran. Voda šumi in še dela večji trušč.

V taborišču se raztrgajo zastave, da raztrgani kosi frtajo po zraku.

Nekaj hipov je razsajal orkan in nato od dirjal tako naglo, kakor se je pojavil. Iz sredine zemlje se zasliši bobnenje in zemlja se silovito zaguglje pod nogami obeh vojsk.

Slehern obraz prebledi v tem trenutku, oči se pa nehote obrnejo proti nebu... Vsak se je spomnil prelomljene prisege.

Nekaj sekund je trajal potres. — Kmalu nato zadone trombe obeh vojsk.

Sultan ni čakal, da ga napadejo Ogr. S 15000 možmi začne bitko. Razvije se trdovraten boj. V teku ene ure je potisnil Hunyadi trikrat turške vrste nazaj.

Murad v divji besnosti pelje sam drugi naskok.

Hunyadi se mu je junaško zoperstavil in ga vrgel nazaj. Bojne vrste Osmanov so se jele na obeh krilih mešati. Nered je postajal čim večji, le v sredini so se še trdo držali... Nov napad in tudi sredina se je jela umikati.

Kralj je gledal razvoj bitke.

— Hvala Bogu! vzklikne, ko zapazi nered v turških vrstah. — Zmaga se nagiblje na našo stran.

— Moj kralj, dé mladi poljski vitez. — Zakaj se ne udeležiš bitke, zakaj prepustiš venec zmage in slave Hunyadiju?! Hunyadi se boji za svojo slavo, zato te je zadržal.

Kralj, vzburjen od mladostnega ognja in slave željen, potegne meč in vzklikne:

— Torej se udeležimo tudi mi zmage, ki nam je zagotovljena. Za mano!

In pogumno plane v boj.

Del turške vojske je že v divjem begu. Ogrski vojščaki ji sledijo z glasnim krikom.

Bežeče trume potegnejo sultana seboj. Njegova roka se krčevito drži meča ter seka na desno in levo, ne zmeneč se, da mori lastne ljudi. Srd ga je popolnoma podiviljal.

Küprili-paša zgrabi za sultanovega konja in vzklikne jezno:

— Naj te kaznuje Alah, če hočeš uničiti svoje ljudstvo in mu z begom vzeti še ostalo trohico poguma. Najboljši del vojske, janičarji, še gredo komaj v ogenj. Še ni vse izgubljeno! Alah ne zapusti svojih, Alah bo kaznoval verolomne gjaure.

Murada so vzdramile te besede. Pogleda krog sebe in vidi en del svoje vojske v begu, zasledovan od sovražnikov. Videl je, kako je

bilo vspodbujati in, kar ni pravo, blagohotno sojati in popravljati. In v naših lastnih vrstah na Štajarskem, kako kvarni nazori tu vladajo raznih narodnih slojih! Velika domišljavost z likimi zahtevki na eni, pa pičlo rodoljubje na drugi strani! Misli se, da bode prišel kak Mesija a vse dal, dočim bodo Slovenci roke križem držali. — No, in če bi že res prišel, kdo ve, kako kmalu bi na njem našli senčne strani, ki bi jim dale povod k prirojeni nezadovoljnosti.

Toda to diši po malodušnosti in slabem pogumu in naši čitalci tega pri nas niso vajeni. In res je bil naš smoter zmiraj pogum dvigati in naše itak ne preživahno ljudstvo k živejšemu narodnemu gibanju vspodbujati. Iz istega vzroka smo obsojali one, ki vidijo svojo veličino v odkrivanju in brskanju stvari, ki niso sposobne v narodu podkrepiti poguma. Tudi danes, ko se spominjamo prihodnjih volitev, se istih ne bojimo in ne obupujemo. Na volišče iti in se boriti za narod in napredek, to je častno in vzvišeno. Narod se pa mora ob ti priliki res pokazati v vsi svoji moči in dozorelosti. To tudi ob deželno-zborskih volitvah, ko bodo prvič vsi sloji prebivalstva skupno poklicani, da skupno volijo, trdno pričakujemo in upamo. Neposredne tajne volitve naj pokažejo, da Slovenec ne kriči samo po pravicah, ampak da se jih tudi posluži, kadar more, složno in častno. V ta namen pa mora izginiti iz vseh vrst naroda dosedanja mračnost in zlovolja. Pozor, volitve se bližajo, pripravimo se!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

vsem svojim podružnicam.

Vseposod se priznava, da je družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani prepotrebna, vseposod se priznava, da je njeno delovanje v največjo korist našemu milemu, slovenskemu narodu; vseposod se priznava, da je ista vse stranske podpore potrebna, če naj doseže svoj vzvišeni smoter.

Vkljub temu pa nima naša družba v svojem narodu tiste splošne podpore, ki bi jo morala dobivati.

Za Čehi z njihovo „Osrednjo Matico“ stojimo daleč, daleč Slovenci s svojo „Družbo sv. Cirila in Metoda“.

Denarni primanjkljaj se družbi večja leto za letom. Leto za letom so ogromneje potreščine, a podpora, ki naj pokrijejo družbine potreščine, pa ne rastejo sorazmerno žnjimi.

Prevažna vprašanja čakajo že davno na rešitev, a gmotno družbino stanje ne pripušča, da bi se rešila ugodno.

Prispevki, ki prihajajo naši družbi, so postali tako pičli, da ista ne more več izhajati brez izrednih denarnih operacij. Ako oni faktor, ki ima edini korist od naše družbe, naš slovenski narod, ne podpre naše družbe tako, da

bi izhajati mogla, prisiljeno bode vodstvo opustiti realiziranje marsikake koristne naprave.

Naval s tujejezičnih strani na naš narod je vedno hujši in ljutejši. A sredstva naše družbe so v primeri s sredstvi naših nasprotnikov prav malenkostna in radi tega v takih slučajih, ne moremo tako delovati, kakor bi želeli in morali.

Prva opora naši družbi pa so podružnice, ki so posejane po vsem slovenskem ozemlju. V njih naj bi se zbirali vsi Slovenci, bodisi gospod ali kmet, ter naj bi na ta način podpirali svojo matico: družbo sv. Cirila in Metoda.

Mnogo je podružnic, ki res redno delujejo, ki pobirajo doneske udov ter jih vestno pošiljajo glavni družbi. Vsem tem bodi tu prilično izrečena najiskrenejša zahvala na njih neumornem, domorodnem naporovanju.

Te podružnice naj bi bile vzgled rodoljubja vsem onim podružnicam, ki takorekoč spe.

In teh je žal mnogo.

Tem podružnicam, oziroma njih vodstvom, veljaj v prvi vrsti pričujoči poziv.

Zdramijo naj se, pomneč, da je vsak nas toliko, kar premore — za mili narod storiti dolžan.

Podpisano vodstvo se torej obrača do vseh svojih podružnic s prošnjo, naj iste, kjer je le mogoče in čim preje prirede kakih veselice naši družbi v korist ali pa vsaj čim preje nabere prispevke svojih udov za leto 1904 ter jih vpošljejo vodstvu, da ne pride družba v najneprijetnejše položaje.

Sedaj trkamo — odprite! Če preslišite glas, ne sodite nas, ko bo prepozno — ne recite, da smo mutasti bili takrat, ko nam je bila dolžnost govoriti.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.
V Ljubljani, dne 8. junija 1904.

Celjske in štajarske novice.

— Zahvala. Odbor telovadnega društva „Celjski Sokol“ izreka tem potom vsem častitim gospem in gospicam, katere so z vso požrtvovalnostjo in marljivostjo pripomogle do tako sijajnega uspeha naše veselice, najiskrenejšo zahvalo. V prvi vrsti moramo seveda omenjati pripravljalnici odsek: ga. Adela Dečkova, ga. Mira Karlovšekova, gca. Meta Baševa, ki so z največjo vnemo in vztrajnostjo nabirale radovoljne doneske in darila naših narodnih Celjank in Celjanov. Nadalje izrekamo vso čast in hvalo častitim damam: gospem notar Detičkovi, Mirnikovi, Vaničevi, Salmičevi, Čamernikovi, Benčanovi, Papstovi, Smertnikovi, Vidičevi, Venturinijevi, katere so tako vzorno sestavile in pripravile jestvine in pijače in na večer veselice z gospodinjsko roko vodile bifeje, gostilno, kavarno in druge paviljone. Izrečna zahvala pa seveda našim dičnim gospicam, katere so tako pridno stregle našemu narodnemu občinstvu in mu nudile vse tisto, kar si človečanstvo želi le v slovenskem rajju. Odlikovale so se gospice: Avrelija Detičkova,

Anka Vrečerjeva, Mirka Gregorinova, Mila Sernečeva, Anica Jezernikova, I. Cilenšekova, Pavla Miklaučeva, Jelica Krušičeva, Anka Likarjeva, Malči Kokoljeva, gospici Cizeljvi, Gusti Vošnjakova, Lizika Strahova, Josipina Žimnjakova, M. Druževičeva, L. Libenskyjeva, Štefi Dolinarjeva. Končno se še zahvaljujemo vsem darovalcem za mnogobrojna darila ter kličemo vsem sokolski Nazdar!

Odbor

telovadnega društva „Celjski Sokol“.

— „Celjski Sokol“. V poročilu o sokolski veselici dne 12. t. m. ste pomotoma izostali dve imeni naših vrljih narodnih dam, ki so tako požrtvovalno sodelovale pri veselici, namreč imeni gospe Adele dr. Dečkove in Ide Benčanove, ki ste s svojo prijazno postrežbo v egiptovski kavarni poleg že imenovanih gospic ostali vsem v najprijetnejšem spominu. Živeli!

— Žalski odsek „Celjskega Sokola“ je v nedeljo pokazal, da vrlo napreduje. V dveh vrstah so nastopili žalski telovadci in njihov nastop je bil vzlic kratki dobi obstanka tako popolen in dovršen, da se mora izreči i vaditelju br. Megliču i telovadcem najodkritosrčnejše priznanje. Žalski telovadci so dokazali, da bo imel bodoči „Žalski Sokol“ v njih temelj, na katerem se bo dala zgraditi veličastna stavba. Ker smo prepričani, da se bo tudi v Žalcu pridno skrbelo za bodoči sokolski naraščaj, smemo trdno upati, da bo zrno, katero je zasadil „Celjski Sokol“ v Žalcu, v kratkem vzrastlo in obrodilo krasen sad, na katerega bo lahko ponosna cela slovenska sokolska družina. V to kličemo vrlim žalskim sokolskim prvoboriteljem svoj najkrepkejši „Nazdar“!

— V nedeljo na Dobrno. Priobčili smo že spored veselice, ki se vrši v nedeljo, dne 19. t. m. na Dobrni ob priliki blagoslovljenja zastave ondotnega bralnega društva. Kdor je v zadnjih letih zasledoval razvoj narodnega življenja na Dobrni, mora priznati, da se je v tem kratkem času na Dobrni mnogo, mnogo storilo. Deželna vlada je s svojimi toplicami na slovensko Dobrno zanesla krepak nemški, oziroma nemčurske živeli, da se je bilo skoraj bati, da bo sčasoma postala Dobrna pravi tabor nemčurstva. In bila bi danes to, ako bi se ne bili našli značajni slovenski možje, ki so posvetili vse svoje delo za mili jim slovenski narod, ki so žrtvovali ogromen trud, da se obrani Dobrna nemčurski povodnji, da ostane slovenska. Osnovale se je bralno društvo, ki se je začelo krepko razvijati, slovenska posojilnica se je ustanovila, katera ima namen rešiti naše ljudstvo v gospodarskem oziru iz krempljev nemčurskega oderuštva, storilo se je mnogo, a dela je vedno še več ko preveč. — V nedeljo se bo torej vršila slavnost blagoslovljenja zastave bralnega društva. Dobrna je nam Celjanom pred vrati, nekaka trdnjavica v našem okrožju, za katere obstoj skrbeti je sveta naša narodna dolžnost. Ako bomo imeli krepko zaslonbo v naši okolici, nam bo tudi delo v našem središču mnogo olajšano. Zato pa

zdajci izdrl kralj svoj meč, zapustil prostor in planil v bojni metež.

Razkačen raztrga oblačilo raz prs ter potegne papir na katerem je bil podpisan desetletni mir, potrjen s kraljevo sveto prisego. Povzdignil je krvave oči proti nebu in zaklical.

— Bog! Ti Bog kristjanov sedaj pokaži, da si pravični Bog in kaznuj tiste, ki so zlorabili tvoje ime.

Pustil je natakiniti to pismo s kraljevim pečatom na visoko palico, jo postaviti pred svoj šotor v očigled vse vojske.

Del ogrske vojske je bil svoje zmage že gotov in mnogo jih je že sililo v turške šotore ter pobiralo dragocenosti. Vodji posameznih čet se niso držali povelja Hunyadija ter delali na svojo roko.

Varadinski škof je zapustil odkazan prostor in zasledoval sovražnika ter bil razpršen.

Vojna sreča se je jela obračati.

Praznoto, ki je nastala, ko je zapustil škof svoj prostor, porabi sovražnik in uniči levo krilo ogrske vojske. Karac-beg napade desno, a Hunyadi ga vrže nazaj.

Janičarji, ki so stopili sedaj na bojišče, so dali bitki drugo lice. Moč ogrske vojske se šibi;

mного junakov je že padlo. Pred kratkim zmagovipjoča vojska je obleдела h kratu strahu.

Srebrna čelada kraljeva se je lesketala daleč iz vrst bojevnikov. Kot bliskovica je švigal njegov meč in cele kupe trupel je že imel pod seboj. V vročem boju ni opazil, da se je obrnila bojna sreča. Odtrgan je od glavne vojske in od vseh strani obdan od sovražnika.

Nevarnost je že prirastla do vrhunca, ko pogleda Koreni krog sebe in opazi obupni položaj ogrske vojske.

— Nevarnost je velika, moj kralj! Popolnoma smo odtrgani od glavne vojske. Pomisli na rešitev, zamuditi ne smeš niti trenutka.

Ladislav vihti od krvi se kadeč meč krog glave ter pogleda okrog sebe. Z nenavadno mirnostjo reče:

— Torej prodajmo drago svoje življenje!

— Moj kralj, ne govori tako, reče Koreni.

— Tvoje življenje spada očetnjavi; še je upanje, da se rešiš. Najina rast je enaka. Menjavja obleko; ako vzamem tvojo čelado, me ne bodo spoznali. Naj rajši umrjem jaz, če ni drugače.

Kralj se nagne k vitezu in mu zašepeče:

— Margareta?

Koreniju se potemni oko.

— Ali se naj očetnjava prej pogubi kot Margareta? vpraša naglo.

V tem trenutku se zgrudi kraljev konj mrtev na tla. Kralj se brani peš, njegovi ga obkolijo.

— Reši se, zbeži, še je čas! doni mu od vseh strani.

— Tako je gospod! reče odločno Koreni, — Naj padem jaz, če že mora biti žrtev.

Bitka je bila za ogrsko vojsko popolnoma izgubljena.

Desno krilo armade je bilo popolnoma strto. Padli so mnogi junaki, ki so zelo manjkali. Varadinski škof je padel kot junak, poslavši prej celo kopico mohamedovih vernikov k Alahu.

Hunyadi se je boril liki ranjenemu levu, ter je, kolikor mogoče, vzdrževal red. Vendar napor je bil zastoj. Turška premoč je premagala junake.

Krog kralja se je vnela kruta seč. Boril se je mož proti možu. Glave so se valile z ramen, kri je švigala. Kakor mrke pošasti z razmršenimi brkami, krvavim obličjem so sekaali drug po drugem.

moramo gledati nato, da podamo našim vrlim Dobrčanom vsaj krepko moralično oporo. Prepričani smo, da nič bolj ne navduši človeka pri delu za narod, kakor ako vidi, da se njegovemu delu priznava njegova vrednost, ako mu pri tem delu stoji krepko ob strani prijatelj, ki je vedno in v vsakem slučaju pripravljen trdno mu stati ob strani. Dolžnost naša je torej, da se udeležimo veselice na Dobrni v čim največjem številu. Ker pa večini Celjanov ne bo mogoče, udeležiti se dopoldanske slavnosti blagoslovljenja zastave, naj se pač gleda na to, da bo popoldanska udeležba tem mnogobrojnejša. Kdor se le more odtrgati, naj pobiti ta dan na Dobrno, da bodo vrli Dobrčani izpoznali, da spoštujemo in visoko cenimo njihovo narodno delo!

— „Celjski Sokol“ se udeleži v nedeljo, dne 19. t. m. slavnosti na Dobrni korporativno z zastavo. Odhod iz „Narodnega doma“ ob polni uri.

— Klub slovenskih kolesarjev „Celje“ priredi v nedeljo, dne 19. junija t. l. izlet na Dobrno. Odhod ob pol 2. uri iz „Narodnega doma“. Želeti je, da se klubovi člani izleta polnoštevilno udeležijo. Odbor.

— Kdor hitro pomaga, dvakrat pomaga. — Bilo je lani, ko je oni nalive napravil na Koroskem velikansko škodo. Trpelo je prebivalstvo, a trpeli so tudi drugi ljudje. Kakor je znano, je bilo vojaštvo prvo, ki je pomagalo ondotnemu prebivalstvu v prvi stiski. Med vojaštvom, ki je tedaj bilo nameščeno po ogroženih krajih, je bil tudi naš štajarski rojak, ki je dovršil c. kr. višji zavod za poljedelstvo v Klosterneuburgu in je le še čakal, da zadosti svoji vojaški službi in potem nastopi svojo prakso, da se potem posveti kot potovalni učitelj narodnogospodarski prosveti našega naroda. Toda vojaška služba v onih težkih dneh mu je nakopala smrtonosno bolezen. Celih osem mesecev že išče zdravja po raznih bolnicah, a sedaj ko se mu je obrnilo toliko na bolje, da bi mogel skoraj zapustiti bolnico in še utrditi zdravje s pohodom kakih toplic, ali vsaj s krepko, zdravo hrano, mu manjkajo vsa sredstva. Ker nima nikjer ne sorodnikov, ne znancev, kjer bi mogel vsaj toliko časa ostati, da bi se mu vrnilo zdravje, ker nima sredstev niti za življenje od danes do jutri, je gotovo nujna pomoč najpotrebnejša. Komur je na tem ležeče, da si ohrani naš narod dobro delavno moč, naj torej po svoji moči pomaga. Vse natančnejše podatke daje uredništvo „Domovine“ katero sprejema tudi darove. — Kdor hitro pomaga, dvakrat pomaga!

— Celjska „vahtarca“ si tupa tam kaj rada privoščiti „celjskega očeta ubogih“. Če le more, mu prišije kako, češ, samo da se bo jezil. Da, da, tu se kaže vsa krasna značajnost celjske nemškutarije. Ko bi nekateri gospodje, ki sedaj oblastno stopajo po celjskih ulicah, pomislili, da jih je ravno ta „oče ubogih“ svoj čas potegnil iz blata, da so z njegovo pomočjo zlezli iz svoje ničnosti, potem bi morda pustili vsaj iz hvalež-

Med tem izve Hunyadi kraljevo nevarnost S svojimi mu drvi na pomoč.

— Kje je kralj? zaupije gromko.

Nihče mu ne zna odgovoriti. Ti, ki so ga videli v bitki in se borili z njim, so padli.

Hunyadi se prerije do kraljevih brambovcev.

— Kje je kralj? vpraša v skrbeh.

Ravno zadene pušica zastavonošo. Sivolas vojniki se zgrudi na tla. Zbere še zadnje moči in zahropi:

— Kralj je — preoblečen — ušel ...

Ne daleč proč je bilo mesto, kjer se je bojeval kralj. Cel hrib trupel vitezev je ležalo tam, ki so darovali svoje življenje za kralja.

Na strani je ležal kraljev bojni konj. Pri njem je ležal vitez s potrtimi udi. Ko je zagledal Hunjadyja se nekoliko vzdigne in grgrajoče reče:

— Kralja ni več, videl sem ga pasti; ... on je mrtev ...

Grozen krik radosti zadoni iz turškega taborišča. Na sulici je bila natakljena glava s srebrno čelado.

— O, to je glava kralja Ladislava! vzklikne grenko Hunyadi in solze mu stopijo v oči.

(Dalje prih.)

nosti svojega nekdanjega dobrotnika pri miru. Toda kdor išče pri nemčurju hvaležnosti, se pač moti. Sicer pa tudi dobro vemo, da se ni nikdar pričakovalo hvaležnosti od njih, kajti kdor le količkaj pozna celjsko nemškutarijo, ve, da večjih nesramnežev ni, kakor je ta zanikrna golazen. Fej vas bodi!

— Mestni smrdeči mlin še vedno širi svojo kugo in smrad po svojem okolišu. Pred par dnevi nas je nalašč opozoril nekdo na crknjene ribe, ki plavajo po vodi, katero je zastupil mlin s svojim smradom. Tožil nam je dotičnik, da je njegovo posestvo sedaj mnogo manj vredno, kakor je bilo pred zgradbo smrdečega mlina, kajti v tako smrdeči okolici ne mara nihče niti kupiti niti zidati. Res skrajni čas je že, da bi se s pristojne strani kaj storilo v tej zadevi. Ali oblasti res ne mislijo ničesar storiti v svrhu varstva prebivalstva iz štokmühlske okolice? Ta bi bila res lepa, da bi moralo prebivalstvo prenašati ta večni smrad samo zato, da bi par nemčurskih mogotcev moglo konkurirati s slovensko tvrdko. Prepričani smo, da bi se bilo že zdavnaj kaj storilo v tej zadevi, ako bi bili lastniki mlina Slovenci, toda ker je mlin v nemških rokah, pa sme vse biti in ostati, kakor se zljubi tem gospodom. Koliko komisij in stroškov bi bil že imel slovenski lastnik na vratu, že zdavnaj bi mu bili zaprli vse skupaj, tako pa seveda sme „nemški“ mlin še nadalje s svojim smradom okuževati celo okolico. Temu mora biti enkrat konec.

— Izzivanja na Laškem. Ker se v nemškem in nemškutarskem časopisju toliko poudarja, da so ob priliki birmovanja Slovenci izzivali mirne „nemške“ tržane, naj pribijemo sledeče. Nemški dijaki celjske gimnazije so priredili v soboto, dne 4. t. m. pod nadzorstvom profesorjev Prechtlna in Brunnerja izlet v naš trg. Kakor smo čitali svoj čas, je celjska „vahtarca“ nesramno napadla dijaštvo slovenske gimnazije celjske, češ da je na izletih izzivalo s slovenskimi trakovi, in se je ravno tako napadalo dotične gg. profesorje, ki so nadzorovali te izlete. Kaj neki pa poreče „vahtarca“ na dejstvo, da so nemški dijaki celjske višje gimnazije pod nadzorstvom omenjenih profesorjev na sredi trga, ob belem dnevu zapeli v Avstriji prepovedano, veleizdajsko pesem „Die Wacht am Rhein“, da se je celo nekaj pametnejših nemških tržanov škandalizovalo nad tako predrznostjo. Značilno pri tem je še to, da je Brunner učitelj na celjski vadnici, v kateri naj bi se slovenski otroci pripravljali na vsprejem v gimnazijo. Slovenski starši, ne pošiljajte svojih otrok v to šolo, kjer poučuje učitelj, pod katerega nadzorstvom se pojejo pesmi kakor je „Die Wacht am Rhein“!

— Iz Laškega nam pišejo: Glejte, glejte, kako se je celjska „vahtarca“ razjezila radi tega, ker ste resnico pisali o napadu na vlak južne železnice. Celo s tožbo vam je pretila, toda motijo se gospodje v „vahtarčnem“ uredništvu, ako mislijo, da bodo na tak način odvrnili posledice od onih nemških celjskih dijakov. Stvar je bila namreč taka. Ko je vozil tovorni vlak št. 168 iz Laškega proti Rimskim toplicam, je bilo okrog trideset oseb nameščenih po cesti ob železnici, a nekaj jih je še celo stalo na železniškem nasipu. Ko je vlak privozil mimo, se je vsula toča kamenja na vlak. Strojevodja je napad naznanil železniškemu čuvaju, ta zopet svojemu prednjemu tovarišu in tako je dospela vest o napadu na kolodvor. Obvestilo se je orožništvo, ki je prišlo takoj na lice mesta. Dijaki so tedaj ravno „šturmali“ po Savinji ploveče splave. Priznali so sami, da so „deutsche Studenten aus Cilli“, seveda pa so se izgovarjali, da niso metali kamenja na vlak in na splave, temveč so trdili, da so metali kamenje v Savinjo. No, seveda, ako je slučajno kamenje zadevalo splave, zato ti paglavci niso odgovorni! Strojevodja je celo stvar naznanil svoji pristojni oblasti in je bil tudi že zaslišan. V gimnaziji so se vršile cel teden preiskave, a prepričani smo, da bo tudi c. kr. državno pravdnštvo moralo poseči vmes, kajti orožništvo je naznanilo cel dogodek svojim pristojnim oblastim. Prepričani smo, da bodo sedaj nemčurji hoteli zvrniti celo zločinstvo na slovenske fante, toda ne bo se jim posrečilo, ker so bili dijaki zaloteni še na

licu mesta. No, res čast je za celjsko višjo gimnazijo, da vzgaja v svojem zavodu take zlikovce, res ponosno sme biti nemško Celje na ta zav. Vsekako pa najodločnejše zahtevamo od naših poslancev, da na pristojnem mestu spravijo zadevo v razgovor, da bo vendar enkrat „mir in red“ tamkaj, kjer ga je najbolj treba, ali pa naj se morda še počaka, da bodo nemški gojenci nemške gimnazije še na kak drug način pokazali posledice svoje nemške vzgoje!

— Zahvala. Ginjenim srcem se zahvaljujemo vsem onim vrlim posestnikom opekarn v Lubečni pri Vojniku, kateri so blagodušno darovali celih 12.000 komadov zidne opeke za povečanje drameljske župnijske cerkve.

Hvaležni farani.

— Pri Sv. Martinu na Paki se je v jeseni ustanovila prostovoljna požarna bramba. Narodila si je brizgalno od g. Samasa iz Ljubljane, katera je ravno kar došla. Prihodnjo nedeljo t. j. 19. t. m. se bo iz kolodvora prepeljala v začasno shrambo. Blagoslovljenje pa se bo preložilo za par tednov pozneje, da se lažje za to slovesnost pripravimo in se bo ob enem tudi blagoslovil vogelni kamen za društveno poslopje, katero se bo zidalo. Na dotični dan, ki se bo pravočasno naznanil, se opozarjajo vsa bratska društva, da se udeležijo te slavnosti. Ako bi pa prihodnjo nedeljo o priliki prepeljatve bilo mogoče bližnjim društvom se udeležiti, bi nas tudi veselilo. Zbrali se bomo v gostilni g. Rogela ob 3. uri popoldne, na to skupno odkorakamo na postajo. Potem prepeljamo brizgalno s postaje ter jo bomo preskušali. Nato sledi prosta zabava z godbo, petjem in šaljivo pošto v g. Roglovi gostilni. K obilni udeležbi vabi odbor.

— V Slovenjemgradu je umrl gosp. Vincenc Stopar, gostilničar v ondotnem „Narodnem domu“.

— V Rajhenburgu je šola razširjena v pet-razrednico, ter se bodele zgradile pri sedanjem šolskem poslopju dve novi učni sobi. Zategadelj se je pouk končal že 14. junija t. l. Pomožna učitelja g. Peter Jankovič in g. Rudolf Božič pa sta delegirana kot pomožna učitelja v Sevnico.

— Brežice. Stavba „Narodnega doma“ v Brežicah vrlo napreduje ter bo začetkom meseca avgusta t. l. popolnoma dovršena. 14. avgusta se vsi prostori „Narodnega doma“ slovesno odprejo. Čitalnica priredi o tej priliki veliko ljudsko veselico z vojaško godbo ter nastopom različnih pevskih in sokolskih društev, ki so sodelovanje obljubila.

— Čateške toplice pri Brežicah je od 15. maja do 15. junija t. l. obiskalo 245 oseb. Ker so te toplice v narodnih rokah, se slavnemu narodnemu občinstvu toplo priporočajo.

— Šmarje. Tudi v Šmarju je začel nemčkom greben rasti. Ker med Slovenci ni bilo popolnega sporazumljenja, je šlo pri predzadnjih volitvah v tržki zastop Slovincem tesno in so bile volitve razveljavljene. Nemški listi so zadnje dni že prepevali slavo nemškemu bodočemu vplivu v Šmarju ter vzklikali, da bode zdaj konec „šolmaštarskega gospodarstva“ v Šmarju. Hoteli so s tem zadeti dozdanjega vzornega narodnega župana, gospoda nadučitelja Ferlinca, ki vživa med Slovenci povsod popolno spoštovanje in zaupanje. In res Nemcem tokrat v Šmarju pšenica ni šla v klasje. Pri včerajšnjih volitvah so se zedinili vsi slovenski tržani, vsled česar si Nemci še na solčno luč niso upali priti. Izid naznanja sledeča brzobjavka, katero smo včeraj sprejeli: „Pri današnjih občinskih volitvah skupni narodni kandidatje enoglasno voljeni brez opozicije.“ Naj pod novim narodnim zastopstvom trg Šmarje kakor doslej krepko napreduje in prospeva!

— Iz Ptujja. Železnica Radgona-Ptuj-Rogatec. Deputacija sestojeca iz gg.: Ornig, Schnefink in pl. Schlieben se je o zadevi gori omenjene proge od vis. dež. odbora v Gradcu zadovoljno vrnila, in mestni zastop je že 10. t. m. izvolil v želez. odsek razun pet meščanov tudi okr. glav. pl. Underraina, dež. odborn. dr. Linka, drž. posl. dr. Wolfbadta, dr. Kokošineka in načelnika ptuj. okr. zastopa. Kdo je? Če le g. Ornig hočejo pa gre.

— Zidarska stavka. Ker se zidarjem zmerno zahtevana plača ne poveša, so v pone

ek ustavili delo. G. Ornig, kdaj bo gotova ašnica? Tako je v Ptuj!

— Ptuj. Kakor se je že objavilo, priredi ov. pevsko društvo v Ptuj" dne 7. avgusta I. veliki pevski koncert v Mariboru, za kojega se bile določile sledeče skladbe: Mešani zbor: 1. „V mraku“, H. O. Vogrič, novost; 2. „Nočna pesem“, Emil Adamič, novost; 3. „Na planine“, P. H. Sattner, Mohorska pesmarica II. del. str. 110. Moški zbori: 4. „Lahko noč“, H. O. Vogrič, novost; 5. „Povejte ve planine“, Ant. Foerster; 6. „Na moru“, Nedved. Pesmi pod točko 1., 2. in 4. so bile od društva s častnimi darili nagrajene. Odbor si je svest, da je storil svojo dolžnost ter preskrbel za koncert tri nove skladbe s svoječasnim razpisom častnih daril. „Slov. pevsko društvo v Ptuj“, osnovano na najširši podlagi, ne razpolaga na svojem sedežu v Ptuj s številnim in znamenitim pevskim zborom, ker so se razmere od njegove ustanovitve do danes društvu na kvar zelo predrugačile. Tužne narodne razmere po spodnještajarskih mestih in trgih zahtevajo tedaj neogibno in nujno obstanek društva, ki je v narodnostnem oziru velikega pomena. Razvidno je pač, da ima društvo veliko nalogo, katere samo reševati ne more. Prosi se zato slavna pevka društva, če se udeleže korporativno ali pa vsaj po oddelkih č. pevk in pevcev koncerta v Mariboru, naj se nemudoma obrnejo na odbor „Slov. pevskega društva v Ptuj“ ter naroče pesmi za koncert, da se zamorejo pesmi vežbati prej ko mogoče; čim večja bo udeležba, tem krasneje bo donela slovenska pesem: torej je sijajnost koncerta od visna od blagodušnosti in požrvovalnosti sodelujočih, za narod navdušenih č. pevk in pevcev. S tega stališča in z ozirom na sijajne in vidne dosedanje uspehe našega društva, prosimo vljudo še enkrat slavna pevka društva, da store narodno dolžnost s svojim krepkim sodelovanjem k delu. Na delo tedaj č. slovenske pevke in pevci, z veseljem in vztrajnostjo se učite za koncert določene skladbe, da bo sijajnejši uspeh koncerta v Mariboru!

— Umrl je 15. t. m. pri operaciji v Gradcu g. Ožgan, c. kr. notar v Ptuj. Bolehal je na želodcu. Rajni je bil član okr. šol. sveta, ravna teljstva posojilnice, narodne čitalnice itd. Ta tužna vest je ptujске Slovence zelo presenetila, kajti izgubili so blagega moža, ki menda ni imel sovražnika. N. v m. p.!

— † Notar Ožgan. G. Šimon Ožgan, notar v Ptuj, je 15. t. m. v Gradcu umrl, 73 let star. Pokojni je bil rojen Korošec, je stopil po dovršenih pravoslavni študijah leta 1857 v državno službo in postal pozneje „aktuar“ v Ptuj. Tu se je oženil. Tedanje slabe plače državnih uradnikov napotile so ga prestopiti k notarjatu in imenovan je bil leta 1865 notarjem v Št. Pavlu na Koroškem. Tam je bil župan ob 500letnici leta 1882, odkar je Koroška dežela pod habsburškim vladarstvom in odlikovan je bil tedaj z zlatim zaslužnim križem s krono. Pozneje se je preselil kot notar v Beljak in od tam leta 1886 v Ptuj. Tu je bil delaven sotrudenik slovenskonarodne stranke v čitalnici, okrajnem zastopu in posojilnici. Od leta 1890 je bil tudi ud spodnještajarske notarske zbornice. Čast njegovemu spominu!

— Sv. Lenart v Slov. gor. Vsa čast tebi, najslavnejši magister dvajsetega stoletja! Slava tvoji rešilni misli! To so bile edine besede, s katerimi se je zamogel celi občinski tržki mob izraziti v znak zahvale za duhovito misel slavnega magistra Sedmineka, ko je predlagal imenovanje treh novih častnih občanov: dr. Wolffhardta, dr. Posseka ter notarja Toplaka. Sedaj smo jih pa, prihodnja zmaga je naša! — Slava ustavi, da si človek kar po fabriških cenah zamore omisliti po čustvu in duhu enake volilce! — Zares tužna nam majka, da se to vse godi v sredini prelepih Slovenskih goricah, takorekoč na krilu predobročutnih Slovencev in od mož, kateri se absolutno živijo le od tukajšnjih, izključno slovenskih prebivalcev. — In kaj pa mi? Mi dremujemo in malomarno čakamo liki onemu lenuhu, kateri ni bil toliko živ, da bi odprl usta mimoletnim pečenim piščetom. Ali resnici na ljubo povedano, de ne zadene to očitjanje vseh naših mož, kajti častno priznana se nahajajo

nekateri, kateri zastavijo vse moči, da bi spravili našo stvar do zaželenega smotra. Pa kaj pomaga to, ako ona ogromna večina vse njihovo delovanje nekako prezirljivo gleda ter misli, da je to dovolj, ako rečejo: saj smo tudi mi Slovenci! Ali žalibog, da ravno ti ljudje več škodujejo celi naši narodni stvari kakor marsikateri neprikrit renegat. Dovolj dokazano dejstvo je, da bi bil, ako bi le polovico toliko storili za našo narodno stvar, kakor nasprotniki za svojo od takrat, kar so okrajni zastop in denarni zavodi v slovenskih rokah, celi trg na vrhuncu narodne zavesti. Ali kakor je sedaj, da večina naših ljudi obiskuje edino le nasprotne gostilne in trgovine ter le zaradi lepšega pride semintja v katero narodno podjetje, da pri vsaki drugi mogoči priliki bodisi pri oddaji služb ali stano vanj dokaj radi gredo na roko ljudem protinarodnega mišljenja, potem je pač razumljivo, da naša stvar ne napreduje, kakor bi lahko. — Pa dovolj za danes. Ako dotični možje ne izpremenijo svojih nazorov ter se resneje ne poprimajo osvobojenja dičnega našega trga iz nemčurskih krempljev, tedaj opozarjamo slavno politično društvo, da bi šlo vsaj ono onim par delavnim možem v tem resnem času na roko! V sedanjih resnih časih je pač premalo, ako samo kričimo „Slovenec sem“, temveč je treba tudi kaj storiti! Okoliški.

Druge slovenske novice.

— Za družbo sv. Cirila in Metoda. Vodstvo razpošilja sledeče: Z rastočim navalom tujstva raste naloga, ki jo je izvrševati družbi sv. Cirila in Metoda. Rodoljubi ne držimo križem rok, ko se bliža nevarnost. Stojmo na braniku domovine, da nas ne obsodijo potomci. Podpirajmo čuvarico slovenske mladine, družbo sv. Cirila in Metoda! God njenih slavnih zavetnikov je predurmi. Blagovolite se o tej priliki spomniti s kakim darom — morda večjim nego je cena naznačena poslanima knjižicama. Prvo „Sv. Ahacija“, pomočnika Kranjske, krasi lep Gregoričev prevod starodavne himne. Druga „Mučenci“ nas seznaja s krutim preganjanjem krščanstva za cesarja Dioklecijana. Pretresujoče je opisal to grozno dobo vrl hrvatski učitelj Milutin Mayer. Slovenski prevod je izboren, tak, kakor se mora pisati slovenski. Obe knjižici sta popolnoma prikladni za darila konec šolskega leta, za šolske in ljudske knjižnice, za bralna in izobraževalna društva. Ne vračajte knjižic, nego izvolite s pri de jano položnico poslati družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljano 1. za „Sv. Ahacija“ 30 vin., 2. za „Mučence“ 90 vin., 3. za poštino 10 vin. Preplačila radostno sprejema potrebna blagajna družbe sv. Cirila in Metoda.

— Slovanska brzojavna posredovalnica, katero so nameravali ustanoviti, se ni posrečila. Za ustanovitev je potrebno 100.000 K, a mogoče je bilo zagotoviti le 30.000 K.

— Št. Jakobska šola — razdeljena! Nemški časniki poročajo, da je naučno ministrtvo zaukazalo, da se mora s prihodnjim šolskim letom slovenska šola v Št. Jakobu v Rož. dolini na Koroškem razdeliti! S tem so dali nov udarec Slovincem, postavi in zdravi pedagogiki. A kaj to mar vladajoči kliki, kateri je edini namen kruto ponemčevanje!

— Grof Oskar Christalnik, c. kr. nadporočnik izven službe, Slovincem jako naklonjeni potomec staroslovenske korotanske plemenitaške rodbine, je podedoval po svojem stricu fml. grofu Adalbertu Christalniku graščine Svinc, Waisenberga, Hornburg, Mittertrixen in Meiselberg na Koroškem ter se preseli s svojo obitelji iz goriške rožne doline, kjer je dosedaj bival v graščino Svinc. Nekaj let je bival v graščini v Goričah na Koroškem ter si pridobil vsled svojega prijaznega in vljudnega obče vanja s preprostimi slovenskim narodom mnogo simpatij.

— Slavnosti razvitja zastave goriškega „Sokola“ se je udeležilo okolu 4000 oseb. Ob razvitju zastave je govoril dr. Treo. Sprevod po mestu ni bil dovoljen ter se je vsa slavnost omejila na slavnostni prostor. Zastavi je kumovala gospa Amalija Drufovka.

— Ubegel odvetnik. Goriški odvetnik in deželni poslanec, žid dr. Graziadio Luzzatto je

pobegnil iz Gorice. Defraudiral je svojim klijentom 240.000 K. Luzatto je eden prvakov vladajoče italijanske stranke na Goriškem. Pobegnil je na otok Krk (Korfu), kjer se mudita tudi ubegli italijanski minister in defraudant Nasi ter njegov tajnik Lombardo. Luzzatto je vžival velik ugled tudi med laško stranko v Trstu.

— Laška politična društva in poslanci. „Societa politica istriana“ je izrazila obžalovanje, da so se laški poslanci absentirali iz delegacije ter zahteva, da morajo v državnem zboru pri pokritju novih potrebščin glasovati proti.

— V Kamenici v Sremu je umrl znameniti srbski pesnik Zmaj Jovan Jovanović.

Dopisi.

Iz Laškega. Dogodke, kateri so se zgodili za časa birmovanja, katere opisuje „Graški Tagblatt“ in celjska lažnjivka, kakor bi bili Slovenci sami uporniki, ubijalci itd., so že razni časopisi, med njimi tudi „Domovina“ v pravi luči pokazali ter povedali, da škandalov, katere isti časopisi tako grozovito opisujejo, ni nihče drug povzročil, kakor nemškutarski usnjar — župan Weber z njegovim adjutantom in ljubiteljem slovenskih grošev, trgovcem Hermanom, in pa policaj Neman, za katerega bodo naročili krasno diplomu pri c. k. sodnji za njegova uzorna dela s sekro pri vratih zvonika in njegovo kričanje in suvanje mirnih fantov zunaj cerkve med službo božjo.

Ko bi bil kdo drug pri cerkvi tako razgrajal, bil bi že davno pod ključem, državni pravnik bi mu sedel na vratu, da bi se mu ves polomil, orožništvo bi ne mirovalo noč in dan, ali tukaj se nihče ne gane.

Nemškutarji so bili jako dobro organizirani. Naprosili so namreč ogleduhe, da ako kje zagledajo slovensko trobojnico, da se naj takoj obvesti župan, policaj, žandarmerija itd. Glavno vlogo ogleduha-stražarja je igral diurnist pri c. k. okrajni sodnji Hrovat; kateri je, ko je zagledal zastavo, ki so jo hoteli vrl slovenski fantje na mlaj obesiti, — letel, da so ga komaj pete dohajale, naznanit policaju, katerega ravno slučajno ni bilo na trgu, da je isti prišel ter zabranil fantom, da je niso razobesili. Pri tem napornem letanju se je neki tako močno prehladil, da je potem teden dni bolan ležal, ali pa se mu je morda žolč razlil, ker je videl v nedeljo trobojnico tako mogočno plapolati z lin zvonika. — Ali je gospodu predstojniku c. k. sodnije znano, kak postranski posel opravlja uslužbenec c. k. sodnije?

Sploh je ta fantek jako predrzen. Če ne more drugače kazati svojega prusaškega mišljenja, si pa pusti po „nežnih rokah“ pripeti ogromen šop tistega plevla, plavic, da izziva mirno slovensko prebivalstvo.

Končno še bodi omenjeno, da je namreč usnjar župan Weber sklenil od sedaj naprej svoje usnje prodajati samo pristnim Nemcem, trgovec Herman pa je baje obljubil policaju, kateri je mlaj tako dobro čuval, da se ni na njega razobesila slovenska trobojnica, — mastno remuneracijo, da bo čuval pred njegovo prodajalno, da se ne bi kak slovenski kmet drznil vanjo stopiti, ter mu tam pustiti svoje težko prislužene krajcarje.

Šmarje pri Jelšah. Dne 26. maja t. l. vršilo se je za šmarski okraj licenciranje in premiranje bikov.

V celem se je prigralo 34 bikov.

Izmed teh je bilo prejšnja leta licenciranih 19; licenciralo se je na novo 8, a izključilo 7 bikov.

Z veseljem se je konstatovalo, da je bikoreja od prejšnjih let zelo napredovala: živinorejci naj bi se v bodoče z vso vnemo poprijeli te kmetijske panoge, katera baš prinaša dandanes kmetu največ dohodkov. Vinogradi, ki so nekaj dajali največ dohodkov, so opustošeni, poljski pridelki pojemajo in nimajo prave cene, in kmet je skoro izključno navezan na živinorejo.

Večina bikov je bila dobro rejena, nekaj v prav primernem stanju, le malo mršavih.

Od prigranih bikov je bil isti Mihaela Rataja iz Male Pristave gotovo eden najlepših, vsled česar se mu je prisodilo državno darilo 70 K.

Deželna darila so sprejeli naslednji bikorejci: Slomšek Anton in Sloma v znesku 40 KK, Anton Šraml iz Dvora v znesku 20 K in Franc Vodep iz Slivnice v znesku 20 K.

Okrajna darila v skupnem znesku 170 K so pa dobili sledeči bikorejci: Anton Mlakar od Sv. Vida, Anton Užmah iz Hrastja, Anton Orač iz Ješovca, Martin Čakš iz Koretnega, Peter Zakošek iz Grobelc, Franc Artnak iz Slivnice, Janez Hajnšek iz Zibike, Štefan Golob iz Ponikve, Karl Arzenšek iz Ponikve, Karl Podrepšek iz Ješovca, Franc Lorger iz Dvora in Jurij Brečko iz Rakitovca.

Da ni živinoreja v naših krajih v najlepšem cvetu, tiči v prvi vrsti v slabi krmi. Vsakoletne povodnji, katerim so izpostavljeni naši travniki, prinašajo toliko navlake, da je krma polovico manj vredna in redilna, da celo škodljiva.

Računati pa imamo pri tem tudi z nevednostjo našega živinorejca. Isti ima sicer takorekoč že prirojeno veselje do živinoreje, toda njegovi nazori na tem polju se ne razločujejo veliko od onih zastarelih njegovih pradedov.

Kje pa naj se tudi nauči kmet o umni živinoreji! Prebiranje knjig mu pač oživi veselje do stroke, toda praktično uporabljati moderne nauke, katere mu nudi kmetijska knjiga, za to ni zadosti sposoben.

Potovalni učitelj za živinorejo le preredit koma obiskuje naše kraje, kako tudi, ker njegov delokrog obsega celi Spodnji in Srednji Štajar.

Kmetijskih šol pa, ki bi odgovarjale našim razmeram, žal že vedno pogrešamo. Zgornji Štajar ima na Oberhofu posebne tečaje specialno za pouk v živinoreji. Ne bi li kazalo za spodnještajarske razmere osnovati nekaj podobnega!

Loče. — Dve, tri loškimi nemčurjem. — Cimerenšku, ponemčevalcu slovenske dece v Ločah se poljubilo zabevskniti nad buditeljem narodne zavesti v Žičah. Opira se v svojem lajbžurnalu, giftni kroti, na dva slavna čina loških nemčurjev izza najnovejše dobe. S satansko hudobnostjo se reži, da je bil g. jurist javno napaden od znanega loškega razgrajča Jesiha, ki je bil za to človekoljubno dejanje najbrž podpihan in potem zato nagrajen od loške nemčurske bande. Koliko vrčkov in steklenic piva ste vi, Jesih, smeli piti za vaš herostratični čin pri Balantu in Pšeničniku? Vaš muhodayalec Posek, graščak kot kmetijski župan, nam bo gotovo zato pridobil priznanje in kolajne takega nemškega boksterskega vereina. Sicer pa smo mnenja, da vas bode drugikrat vaše junaštvo že minilo, saj boste čikali in pihali slavnoznani ričet tri dni!

Loški nemčurji, če se boste vi v političnem boju borili s pestmi in prekljami, tako znajte, da so dnevi vašega hiševanja šteti!

Vaša dozdevna popularnost se je že davno razpršila, kmetom se odpirajo oči in glasovi, ki se nad takim nečuvnim ravnanjem loških nemčurjev zgražajo, so od dne do dne gostejši.

Z bombastičnimi besedami zatrjujete, sijajno smo zmagali pri občinskih volitvah, a pozabili ste navesti, da je tudi nasprotnikov, zavednih Slovencev bilo dokaj na borišču, ki so neustrahovano oddali svoje glasove.

Se li še spominjate vrlega kmeta Leskovarja ki je od vas mu vrinjeni listek s kandidati potegnil po neki plati telesa, kar za listek ni od velike časti? Drugi kmet, ki tudi ne goji za vas prevelikega zaupanja, je pripovedoval sledeče:

„Ker ni bil volilni imenik v postavnem roku na razpolago, sklenilo se je, volitve se ne udeležiti, ker se itak vloži rekurs na politično oblast. Nekaterim našincem se pa to ni moglo pravočasno naznaniti, zato sem šel na volišče, da vidim, kako se bodo ti obnašali. „Mali lehrer“ je stal pri vhodu in sladko vprašal, ali sem že volil in če še kaj čakam. Spravil bi me bil seveda rad stran, da bi ne videl, kako fabricirajo nemčurji svoje glasove.

Očka Prah pa je pricudral par nadevanih volilcev od Balanta, kjer so se mastili z gulažem in zalivali s šnopsom in pivom, da bi zadušili nemirno vest. Seveda so bili ti popolnoma nezmožni, da bi čitali vrinjeni jim listek; zato jim je očka Prah dobrohotno priskočil na pomoč in jim „puhštabil“ imena, da so jih izgovarjali za njim. Moja navzočnost jim je bila preteto nadležna.“

Pravite, no, kmetov smo naložili; seveda ste jih, saj ste se plazili po Žičah in obetali pivo gulaž, šnops, vino in še celo denar.

In g. Possek, ki se tako rad ponaša s svojo viteško častjo, ni to samo pripustil, ampak še vzpodbujal. Menda ni tolike sramožljivosti! Cimerenšek je tudi namočil pero in sebe prav lepo pohvalil, kako izbornu deluje v prid nemčurstva v Ločah. Hoče se menda prikupiti v Gradec, da bi drugič nanj bolj milostno pogledali, kadar bo zopet prosil v Brežice.

Vprašamo pa tudi na tem mestu slavno politično oblast, okrajni šolski svet, ali sta loška učitelja, odgojitelja mladine, ali sta tudi zato plačana, da ob času volitev agitirata pri cerkvi in brusita pete po Podolu in Suhodolu? Slavni okrajni šolski svet izvoli to določiti, da bodo v slučaju, da se isti s tem nazorom strinja, tudi slovenski učitelji lahko tako delovali! Da je na dan volitve tudi Guido Srabotnik v Ločah pregovarjal žiške kmete, se mora tudi javno ožigosati! Fant bi se naj rajši pridno učil, ako hoče postati res učitelj kar še seveda sedaj malo ni če tudi ga silno zatika učiteljsko mesto v Žičah. Čudno se nam tudi dozdeva, kam so „pomotoma založili“ gotovi ljudje tisti sklep krajnega šolskega sveta od Velike noči, da se naj tam mesto definitivno razpiše do 15. junija t. l. 2. Mi občani hočemo to znati! Nam je blagor naših otrok preveč na srcu, da bi jih meni nič tebi nič žrtvovali nemčurjem v pest! Prosimo jasnega odgovora, sicer se bomo obrnili nekam, kar vas bo neljubo dirnilo!!

A vi loški nemčurji bodite si zvesti, da bode „Žiška trojica“ vam še delala mnogo preglavice in ne prej mirovala, da bode vaša oholost in smelost strta v prah. Ponižno se boste še zvižali kot onemogli črviči in prosili milosti in pardona. A mi vas bomo bacnili na stran!

Mi vstajamo, in vas je strah!

Narodno-gospodarske novice.

Motor s sesalnim plinom.

Vedno napredujoči razvoj našega industrijelnega življenja zahteva vedno bolj in bolj jasen vpogled v gospodarski boj. Kdor dandanes ne zna sredstev in orodja, ki mu je na razpolago, popolnoma izrabiti, bo kmalu pripadal k gospodarsko slabejšim in se primikal bolj in bolj pogubi. Varčen gospodarski obrat je torej prva podlaga za napredek vsakega podjetja. V tem tiči tudi vzrok, da so se tako rapidno razvili motorji s sesalnim plinom, s katerih pomočjo je mogoče ne samo majhne, temveč tudi večje obrate tako urediti, da v resnici racionalno delujejo.

Kot obče priznано dejstvo naj predvsem pripomnimo, da motor s sesalnim plinom reprezentuje dosedaj najcenejšo strojno gonilno moč. Druga dobra stran tega motorja je, da se sme nastaviti brez oblastvenega dovoljenja, kar znači prednost, ki se v naši, z oblastvenimi predpisi in prepovedmi tako bogato obdarovani domovini ne more dovolj visoko ceniti.

Nasproti parnim strojem se odlikujejo motorji s sesalnim plinom posebno po svojem racionalnem, preprostem in cenem obratu. Najznamenitejši boljsek napram parnim strojem je, da ni nikakih parnih kotlov z vzidanjem, nikakega visokega dimnika, nikake sitnosti z dimom in sajami, a pri vsem tem absolutna varnost proti ognju in eksploziji in vzlic temu je stroj v 10 minutah pripravljen za delo.

Za ureditev je primeroma treba le malo prostora, kar je posebno pri manjših obratih velike važnosti. Od krajevnih plinovih napeljav je motor popolnoma neodvisen.

Vsa naprava obstoji iz enega motorja, enega generatorja z ventilatorjem razpuhtilnika in čistilnika ter plinove posode. Plin se dobiva na najpriprostejši način s tem, da se zrak in hlap sesata skozi žarečo antracitovo ali koksovo plast.

Na ta način nastali plin prihaja skozi čistilnik v plinovo posodo in od tod naravnost v tvorni valj, kjer se po navadnem načinu stisne in ga iskra elektromagnetičnega užigalnika užge.

Ako motor stoji, preneha dobivanje plina. Ako se obteženje motorja zmanjša, se regulira poraba plina oziroma premoga sama ob sebi. Vsa naprava je pripravljena za delo v 10—15 mi-

nutah in je nadaljna pažnja nepotrebna; dosip premoga v generator, kar se mora glede na potrebo storiti na dve do štiri ure, izvrši lahko vsak pomožni delavec. S tem se prihrani kurjač in strojnik, kar znači nadaljnje znižanje obratnih stroškov.

Sledeči razpored izkazuje prištednje, katere se more doseči s plinskim motorjem strojne tovarne G. Tönnies v Ljubljani napram parnemu, bencinovemu in električnemu obratu pri napravi s 25 konjskimi silami ob tamošnjih razmerah.

Parni obrat: ena konjska sila porabi pri najracionalnejšem obratu okrog 4.0 kg premoga po 1.50 vin. na uro in stane 6 vin.

Bencinov obrat: ena konjska sila porabi okrog 0.4 kg po 19 vin. na uro in stane 7.6 vin.

Elektromotor: ena konjska sila porabi okrog 0.82 kilowatture in stane, ako se računa kakor v Ljubljani, za kilowatturo po 40 vin., na uro 32.8 vin.

Motor s sesalnim plinom: ena konjska sila porabi okrog 0.55 kg antracita po 4.5 vin., in stane na uro 2.5 vin.

Naprava s 25 konjskimi silami	Parni obrat	Bencinov obrat	Elektromotor	Sesalni plin
Stroški naprave montirane in pripravljene za obrat kron	12000.—	8500.—	3500.—	11900.—
Glavnične obresti in amortizacija naprave (12½ %/o) ... kron	1500.—	1187.50	437.50	1487.50
Letni stroški za silo, ako se dela 300 dni po 10 ur kron	4500.—	5700.—	24600.—	1875.—
Skupaj ..	6000.—	6887.50	25037.50	3362.50
Stroški za eno uro konjske sile ... vinarjev	8.—	9.20	33.3	4.5
Večji stroški v enem letu napram obratu s sesalnim plinom kron	2663.—	3525.—	29675.—	—

Poraba olja in postrežba se ni uračunala, ker jo lahko opravlja eden delavec poleg svojega drugega dela. Pri parnem stroju se pa mora stalno nameščen strojnik še posebej računati.

Politični pregled.

— Ogrski državni zbor nadaljuje indemitno predlogo. Ministrski predsednik grof Tisza izjavi glede zvišanja izdatkov za notranje in vojne potrebe, da je že v svojem govoru opozoril na prihodnje velike izdatke, valed česar bode morala vlada zelo varčevati drugod. Svoj čas je že minister povdarjal zvišanje izdatkov valed zboljšanja plač državnim, komitatnim, občinskim in drugim nastavljenjem. Ministru je sicer znano, da bodo novi izdatki za vojaške potrebe težko zadele ljudstvo, a samo izdatki za vojaštvo niso povzročili težkega finančnega stališča. Nasproti očitanjem, da vlada ne misli resno izvajati narod. izprememb v armadi, izjavlja Tisza, da vztraja vlada neomajeno na svojem programu in obljublja, da bode tekom enega leta predložila tudi zakonski načrt o novem vojaškem kazenskem redu. Vlada je bila v vsem, kar je storila, liberalna in je ravno v korist liberalizma nastopila proti anarhističnim pojavom v državi.

— Trgovinska pogodba z Italijo. Avstro-ogrski posredovalci pri pogajanjih za novo trgovinsko pogodbo imajo od svoje vlade nalog, da dovolijo kot nadomestilo za odvzeto ugodnost, ki jo je imel uvoz italijanskega vina, popolno carinsko prostost za oljkovo olje, južno sadje in ovetlice. Tudi Nemčija dovoli Italiji baje isto ugodnost. S tem bodo primorske dežele, posebno Dalmacija hudo udarjene. Dalmatinski delegatje so v zadnjem delegacijskem zasedanju tudi protestovali proti tej nameri, toda kaj se briga Avstrija za slovanske reveže, kadar se ji gre za prijateljstvo z Italijo.

Rusko-japonska vojna.

Japonci poskušajo vse, da bi Ruse pregnali iz portarturške okolice. Zato je general Oku v ponedeljek napadel rusko pozicijo pri Vafan.

kovu ki leži 125 kilometrov severno od Port Arturja. Japonci pa niso imeli uspeha. Rusi so se ondi vzdržali, seve z znatnimi izgubami. Gotovo bodo Japonci naskok ponovili. Dejstvo, da se je vršil v ponedeljek boj pri Vafankovu, je karakteristično za vesti, da so Rusi že zapustili Kaipin (Kaičov), Inkav in Niučvan. Te vesti so bile skoro gotovo prezgodnje, kajti če bi bil Kaipin že v japonskih rokah, bi se pač Rusi ne borili 75 km južno od Kaipina.

General Kuropatkin poroča, da veliki japonski oddelki prodirajo od Palantiena, ki je v bližini Port Adamsa, proti severu. Nekatere kraje pred Vafankovom so Japonci že zasedli. Južno od Vafankova pri vasi Udiaden je prišlo do boja med ruskimi prednjimi stražami in japonskimi stražami v noči od 11. do 12. t. m. Japonci so se morali umakniti.

Petrograd, 14. junija. Rezervisti iz 29 okrožij so s posebnim carskim ukazom poklicani pod zastave.

London, 14. junija. Iz Tokio se poroča, da so Rusi — broječi 3000 mož z 20 topovi — vsled zadnjega bombardiranja zapustili Inkav.

London, 14. junija. Razni listi trde, da je bil general Stössel pri bombardiranju Port Arturja zadet in da so mu morali desno nogo odrezati. Potrjena ta vest še ni.

London, 14. junija. Admiral Togo javlja, da je japonsko brodovje 10. t. m. pri Taljenvanu izsledilo štiri ruske razdiralke torpedov in jih pregnalo v Port Artur. Japonske ladje so doslej uničile 60 pritrjenih in 30 plavajočih min.

Tokio, 15. junija. Japonsko brodovje je odplulo nasproti vladivostoškemu brodovju. Pri otoku Čušima v korejski morski ožini je pomorska bitka.

London, 15. junija. Nedaleč od otoka Čušima je bila danes pomorska bitka med oklopi križaricami vladivostoškega brodovja in oddelkom japonskega brodovja. Vladivostoškemu brodovju je poveljeval Skrydlov. Izid bitke še ni znan. Skrydlov je v preteklem tednu zapustil Vladivostok navidezno z namenom priti v Port Artur. Včeraj so videli rusko brodovje vzhodno od Čušime. Pozneje so slišali od severozahodne smeri gromenje topov. Potniki nekega japonskega trgovskega parnika pripovedujejo, da se je razvila med sovražnima brodovjema izredno močna kanonada.

Berolin, 15. junija. „Berliner Tagblatt“ poroča iz Liaojana: Pred Port Arturjem je bila pomorska bitka. Ruskemu portarturškemu brodovju se je posrečilo priti na široko morje.

London, 15. junija. Kakor poročajo večerni listi iz Tokia, je bila ruska križarica „Novik“, ko je priplula iz luke, spremljena od desetih lovilcev torped. Japonske ladje so poskušale izvabiti ruske ladje na široko morje, a ruske ladje so se popolne vrnile v luko.

Berolin, 16. junija. „Köln. Ztg.“ priobčuje brzojavko, da se je japonski eskadri pod poveljstvom admirala Kamimure posrečilo v boju z vladivostoškim brodovjem pri otoku Čušimi zajeti (aufbringen) vse ruske ladje. Ta vest ni od nikoder potrjena in je zelo neverjetna.

Dunaj, 16. junija. Mornarični oddelek vojne ministertva je pojasnil izraz „aufbringen“, ki ga rabi „Köln. Ztg.“ v svojem poročilu. Beseda pomeni odvzeti in za seboj vleči. To pa se rabi samo pri trgovskih ladjah. Sicer je pa popolnoma izključeno, da bi se take ladje, kakor jih šteje vladivostoško brodovje sploh dalje vjeti in odpeljati.

Berolin, 16. junija. „Berliner Tagblatt“ poroča, da je portarturška eskadra z vso silo napadla japonsko brodovje in prodrla na široko morje. V bitki so Rusi izgubili eno topničarko, Japonci pa eno križarko in štiri torpedovke. Na japonski križarki „Čifose“ se je prigodila eksplozija, o katere posledicah pa se ne ve ničesar.

Čifu, 16. junija. Zatrjuje se, da je Port Artur dobro preskrbljen z živili in da so vse nasprotne vesti neresnične. Posadka se ceni na 50 000 mož.

London, 16. junija. Reuterjev biro javlja, da se čedalje bolj množi število Rusov, ki stojijo pred drugo japonsko armado, tako da utegneta obe armadi že biti enako močni.

Bratje Sokoli!

V soboto ob 9. uri zvečer so

redovne vaje

za izlet v Ljubljano.

Po redovnih vajah razgovor o izletu v Ljubljano in o izletu na Dobrno. Nazdar!

Gdbor.

Zahvala.

Za mnogobrojne tolažljive izraze blagega sočutja o priliki dolgotrajne bolezni in ob bridki izgubi našega nepozabnega sinčka

Vladimirja

ter za podarjene prekrasne vence in cvetke na krsto ljubljene nam deteta, ki so nam bile v veliko uteho, kakor tudi za številno spremstvo k Bogu se preselivšega k večnemu počitku izrekamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem našo odkritosrčno, najtoplejšo zahvalo.

CELJE, dne 15. junija 1904. (270) 1

Žalujoča rodbina Franjo Jošt-ova.

Prostori za stavbišča

od 2 □ m naprej, v mestnem okolišu, so na prodaj.

Kje. pove upravništvo tega lista. (267) 2-1

Učenca za pekarijo

se takoj sprejmeta pri Janezu Kranjc na Rečici (266) 1 v Gornji Savinski dolini.

V najem se da

gostilna z ledenico, trgovina z mešanim blagom, mlin na tri tečaje, njiva s travnikom, pašnik, brez konkurence, tik okrajne ceste, oddaljeno od vsake prodajalnice dve uri, od najbližje gostilne eno uro, vse v dobrem stanu, na več let. (268) 3-1 Najemnina nizka.

Natančneje se izve pri lastniku Jožefu Carjaku, veleposestniku v Leskovcu št. 17, pošta Rajhenburg.

Učenec za krojaško obrt

se sprejme takoj pri Jos. Zabukošku v Celju, Glavni trg št. 18. (271) 2-1

Razpis

popravljen na cerkvenem, gospodarskem in župnijskem poslopu v Stranica pri Konjicah. — Zmanjševalna dražba bo dne 4. julija t. l. ob 10. uri. Stroški so proračunjeni na 9600 K. Nadroben proračun v župnišču v Stranica.

Cerkveni skladni odbor v Stranica

dne 14. junija 1904.

(269) 1

Načelnik: ANTON KLANČNIK.

Sprejme se

prodajalka

za mešano trgovino. — Vpraša se pri Florijanu Gajšku v Loki pri Žusnu. (274) 2-1

Oddaja šolske stavbe.

Pri S. Lovrencu na Drav. polju se odda stavba novega pritličnega šolskega poslopja z 2 šolskima sobama in stranskimi prostori potom zniževalne dražbe in sicer po stroškovnem proračunu v znesku 20 000 kron.

Zmanjševalna dražba se bode vršila v četrtek, 30. junija ob 10. uri dopoldne v šoli pri Sv. Lovrencu na Drav. polju in se pristavlja, da se bodo vsa dela oddala samo enemu podjetniku.

Vsak dražbenik mora položiti pred začetkom dražbe 5% t. j. 1000 K varščine.

Načrti, stroškovnik, stavbeni in posebni pogoji so v pregled razgrjeni v šoli pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. (273)

Krajni šolski svet Sv. Lovrenc na Drav. polju dne 14. junija 1904

Načelnik: Matija Žunkovič, star.

Sprejemem v uk

dva učenca

za ključalničarsko obrt s primerno šolsko izobrazbo. Ozira se na z dobrim uspehom dovršeno ljudsko šolo. (237) 3-8

Ivan Rebek

ključalničarski mojster v Celju
Poljska ulica 14.

Pisalni stroji.

P. n.

Slavnim uradom, pisarnam, odvetnikom, notarjem, podjetnikom in trgovcem vljudo naznanjam, da sem prevzel zastopstvo za Spodnje-Stajarsko in Kranjsko

Remington Sholes pisalnih strojev

ter da imam v zalogi vse potrebščine za pisalne stroje kakor raznovrstni kancelijski in pismeni papir, barvani papir (Kohlenpapier), barvane trakove raznih znamk, za kopiranje in navadno pisavo v vseh barvah, razne barve za pisalni stroj, blazinice za barvo, priprave za zbiranje pisem itd. po originalnih tovarniških cenah proti gotovini ali po povzetju zneska. Vsa naročila za te kraje izvršuje samo moja trgovina.

Ker sem z navedenimi predmeti vedno bogato založen, lahko cenjenim odjemalcem vsikdar točno postrežem.

Z odličnim spoštovanjem

D. Hribar

trgovina knjig, papirja
in pisalnih potrebščin

Celje

Štajarsko.

Anton Sumrek

podobar

Gledališka ulica 5.

Celje

se priporoča

čl. duhovščini, gg. cerkvenim pred-
stojnikom kakor slav. občinstvu za
napravo in popravilo

oltarjev, prižnic, križevih potov
spovednic, vsakojakih podob in
(272) svetniških soh 5-1

kakor sploh vseh v to stroko spadajočih del. Trajno,
umetniško dovršeno delo in primerne, nizke cene!

Singerjevi šivalni stroji

za domačo uporabo in indu-
strijske svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost.

Vzorna konstrukcija.

Preprosta uporaba.

Visoka tvornost.

Leta 1903 samo v Avstriji in Nemčiji.

Devet najvišjih odlikovanj!

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih mo-
dernega umetnega vezenja. — Elektromotorji kot
gonilna moč pri šivalnih strojih.

Singer Co. akc. družba za šivalne stroje
Celje, Kolodvorske ulice 8. (245) 15-3

S parno silo obratovana

tovarna za glinske izdelke v Račju

priporoča svojo veliko zalogo vsega v njeno
stroko spadajočega blaga, kakor:

zidne opeke, izdelane z roko ali
pa na strojih, votle zidne opeke,
opeke na oboke, lončenih cevi
za drenažo, na strojih izdelane
strešne opeke, **patentirane za-
rezne opeke**, plošč za tla-
kanje itd. (255) 16-2

Blago izvrstno, ker napravljeno iz naj-
boljše, s stroji obdelane gline; cene nizke.

izredna novost!

K. & B. Recamier-steznik

(MODERCI)

daje s pomočjo spe-
cijelne, dosedaj po-
polnoma neznane
priprave celo naj-
močnejšim damam
popolnoma nepriča-
kovano vitkost, torej
je v najvišji meri spo-
soben za dosego po-
modnega nastopa
brez vsakega nepri-
ležnega vpliva ali
celo okornosti. Do-
biva se samo v trgo-
vini Karola Vaniča v
Celju.

Razun te novosti
priporočam svojo ve-
liko zalogo modnega
blaga za obleke,
belega blaga in
okrasov najnovejše
vrste.

Modni bluzni stez-
niki po gld. 1-20 do gld. 6- vedno v zalogi.

(211) 10-6

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice se uporabljajo
na notranje in zunanje bolezni. Učinkujejo nedosegljivo in
spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, ure-
jejo izmečke in odpravijo naduho, bolečine in krče, pospe-
šujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Delujejo
izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni
na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo
vsako mrzlico. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bo-
lezni na maternici in modromu in raditega ne bi smele
manjkati v nobeni meščanski in kmetijski hiši.

Naročuje se edino in točno le pod naslovom: MESTNA LEKARNA, ZAGREB, Gornji
grad št. 25, poleg cerkve sv. Marka. — Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj
kot ena dvanajstotina se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K
3 ducati (36 „)	11 „
5 ducat. (60 „)	17 „
10 ducat. (120 „)	32 „

Ustanovljena leta 1360.

Mestna lekarna

ZAGREB

Markov trg št. 36.

(1) 20-15

Zdravje je največje bogastvo!

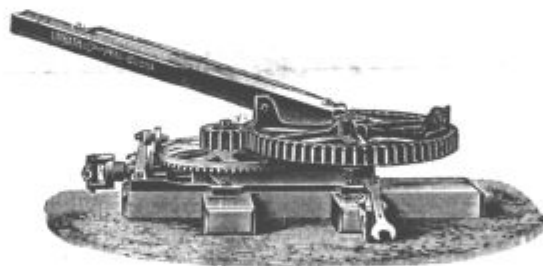
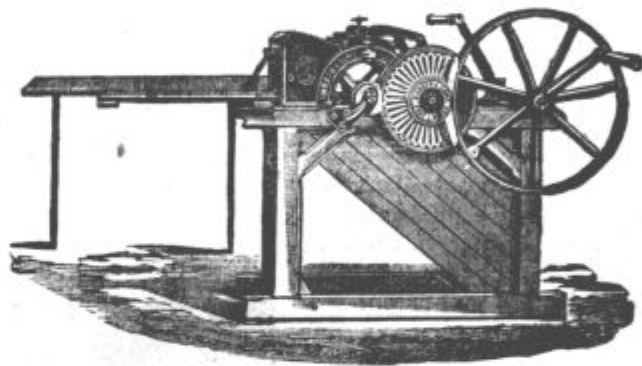
Kje?

Le pri

„Merkur-ju“

trgovina z želez-

nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd.

Bogata zaloga **traverz**

in železniških šin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsako-
vrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

!! POZOR !!

Vsem, kateri boleajo na želodcu
in težki prebavi

daje gotovo pomoč in pov. ača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor:
slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna otekline, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica,
omotica, glavobol, krči itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim
bolezni, proti hemeroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gliste, a s tem, da
povrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomoči niti več ljudem, kateri so jako veliko potrošili
za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadejali niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlin-
skih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive
osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in
odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K. GERMANA lekarna „pri črnem orlu“
v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime tvrdke Ljekarna k „črnem
orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko
esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljša ali pa ravno tako dobra,
je ne vzami, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš. (43) 7

Tovarna za opeko peči in lončenino

F. P. Vidic & Comp. v Ljubljani

ponuja poljubne množine

zarebane strešne opeke

(Strangfalz-Dachziegel)

(142) 10—10

stisnjene strešne opeke

(Pressfalz-Dachziegel)

naravno rdeče žgane in črno impregnirane.

Najcenejše, najodličnejše in najlepše strešno pokritje.

Točna in najsolidnejša postrežba.

Vzorci opeke in prospekti **zastonj**.

JOSIP TABOR

tvornica cementnih izdelkov

Špitalske ulice št. 12 **CELJE** Špitalske ulice št. 12,

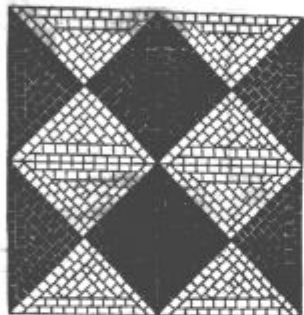
Izdelovanje z roko delanih in stisnjenih cementnih mozaik-plošč

v različnih barvah, gladkih ali robatih, za tlakovanje cerkev, kopališč, kuhinj, vež, hodnikov, stranišč, tratoarjev i. t. d.

Nadalje izdelujem

garantirano izborno blago iz najboljšega betona iz portlandskega cementa

kakor: prosto noseče umetno kamene stopnjice, razkave ali brušene, oltarske stopnjice po meri in načrtu, obode na vratih in oknih, vodne s prejemalnice pri vodnjakih,

konjske napajalnike, krmilnike, vaze, olupševalne krogle, balustrade, balkonske ploče, okrajnike, mejnike, kilometerske kamne, postamente, stebre

nagrobne kamne

nagrobne ograje, banje itd. itd.

Nadalje imam vedno v zalogi

cevi iz tolčenega betona v vseh velikostih, ki se odlikujejo s kolosalno vzdržnostjo, znotraj gladko in čedno izdelane, pravne posebno za cestne prehode, vodovode, stranišča, dimnike in žične pravlake ter mnogo boljše, cenejše in trpežnejše kakor dosedanja židani kanali.

Obodi za vodnjake iz betona s pokrovom.

Vsi v to svrhu spadajoči predmeti posebnih oblik in dimenzij ali po risbah se izdelujejo solidno in najcenejše.

Vedno se bom trudil, da postrežem cenjenim naročnikom z najreelnejšimi, najsolidnejšimi in kolikor mogoče nizkimi cenami.

(217) 12—9

Z odličnim spoštovanjem

Proračun stroškov brezplačno.

Josip Tabor

tovničar cementnih izdelkov v Celju.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ

prva narodna
in največja
trgovinaz urami,
zlatnino in
optičnimi
predmetiv Nar. domu
v Celju.

Kupujem stare tolarje Marije Terezije, križavce i. dr.

Postrežba točna in poštena.

Kdor si hoče
nabaviti uro,
zlatnino ali
srebrnino, naj
zahteva moj
novi, bogato
ilustrovani

CENIK

katerega raz-
pošiljam
brezplačno in
poštne
prosto. * Vsa
v mojo stroko
spadajoča
dela, popra-
vila itd. izvr-
šujejo se
točno in ceno.
Za dobrodelo
garantiram.

(181) 9

Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

Pozor! * Znižane cene. * Pozor!

LJUDEVIT BOROVNIK

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokrese, sprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene pre-
(213) skušene. — Ilustrovani ceniki zastonj. 4

Novo, pa izvrstno!

Cunard-Line

parobrodna družba prve vrste, vozeča

Trst-New-York

Oceanska vožnja ca. 8 dni.

Najboljša in najcenejša pot iz Avstrije v Ameriko, prosta, dobra in obila hrana ter 100 kg proste prtljage, pričeni še od Ljubljane. Nobenega presedavanja, nobenih postranskih stroškov med potjo, 50 kron ceneje nego povsod drugod.

Prihodnji odhod iz Trsta: Parnik Ultoma 11. junija in pozneje vsake 14 dni. Iz Ljubljane dan preje zvečer. Vpisati se in vozno karto z 20 K tu zaarati je vsaj nekaj dni preje. Vsakršna pojasnila, zemljevide te proge ter vozne karte, izdava le
(249) 3—3

F. Nowy

konc. glavni agent v Ljubljani, Marijin trg 1.

Trgovski pomočnik
in vajenec

se takoj sprejmeta v trgovini mešanega blaga

(258)

S. F. Sehal v Sevnici.

3—3

